

Smelling the Flowers

- 1. הלכות שבת סימן שלו**
י ק הדם מחובר (מח) מותר (ט)
להריח בו א אבל אתרוג ותפוח וכל דבר
הראוי לאכילה אסור להריח בו במחובר
שמא (מט) יקוץ אותו לאכילו:
(מח) מותר להריח בו. דלא שייך למגזר
שמא יקוץ כיון שאינו רוצה רק להריח וזה יכול הוא
לעשות אף במחובר (מא) ויש מחמירין זה וכתב
בא"ר דהעיקר כפסק השו"ע (מב) ולענין לטלטלו
בידו דינו כמו לעיל לענין קנים הרכים בס"ב):

The Principle of מוקצה

- 2. רמב"ם - הלכות שבת פרק כד**
יג ועוד כשיבקר ויטלטל כלים שמלאכתן לאיסור אפשר שיתעסק בהן מעט ויבא לידי מלאכה. ועוד מפני
שמקצת העם אינם בעלי אומניות אלא בטלין כל ימיהן כגון הטיילין ויושבי קרנות שכל ימיהן הן שובתים
ממלאכה ואם יהיה מותר להלך ולדבר ולטלטל כשאר הימים נמצא שלא שבת שביתה הניכרת. לפיכך
שביתה מדברים אלו היא שביתה השווה בכל אדם. ומפני דברים אלו נגעו באיסור הטלטול. ואסרו שלא
יטלטל אדם בשבת אלא כלים הצריך להם כמו שיתבאר.
השגת הראב"ד. אי"א עוד אמרו (שבת קכד) אטו טלטול לאו צורך
הוצאה הוא. ועוד אמרו (שם שבת קכג) בימי נחמיה בן חכליה נשנית משנה זו שאמרו שלשה כלים קטנים נטלים
על השלחן. נמצא כי מפני חיוב הוצאה אסרו בטלטול מה שאסרו שהוא גדר להוצאה.

- 3. רמב"ם - הלכות שבת פרק כה**
ו וכל שאינו כלי כגון אבנים ומעות
וקנים וקורות וכיוצא בהן אסור לטלטלן. אבן גדולה או קורה גדולה אף על פי שהיא ניטלת בעשרה בני אדם
אם יש תורת כלי עליה מטלטלים אותה. דלתות הבית אע"פ שהן כלים לא הוכנו לטלטל לפיכך אם נתפרקו
אפילו בשבת אין מטלטלין אותן. וכן העפר והחול והמת אין מזיזין אותן ממקומו.

Using Lawn Furniture

4. שבת דף כב.א

- איתמר, רב אמר: אין מדליקין מנר לנר, ושמואל
אמר: מדליקין. רב אמר: אין מתירין ציצית מבגד לבגד, ושמואל אמר:
מתירין מבגד לבגד. רב אמר: אין הלכה כרבי שמעון בגרירה, ושמואל
אמר: הלכה כרבי שמעון בגרירה. אמר אביי: כל מיילי דמר עביד כרב,
לבר מהני תלת דעביד כשמואל: מדליקין מנר לנר, ומתירין מבגד לבגד,
והלכה כרבי שמעון בגרירה. דתניא: רבי שמעון אומר: גורר אדם מטה
כסא וספסל, ובלבד שלא יתכוין לעשות חריץ.
הלכה כרבי שמעון - דאמר: דצר שאין מתכוין - מותר, ואף על גב דקעציד חריץ, והוי תולדה דחורש
או זונה, ומשום דהילכתא כרז צאיסורי זכוליה תלמודא צר מהני תלת - נקטינכו גבי
כדדי.

5. הלכות שבת סימן שלז

א (א) א דבר שאין מתכוין מותר והוא שלא יהא (ב) פסיק רישיה (ג) ב הלכך גורר אדם מטה כסא וספסל (ד) בין (א) גדולים בין קטנים ובלבד שלא יתכוין לעשות חריץ ג ומותר (ה) לרביץ הבית כיון שאינו מתכוין להשוות גומות אלא שלא יעלה האבק:

(ד) בין גדולים. דמיטרח ליה לישאם על

כתפו ובין קטנים דיכול ליקחם על כתפו אפ"ה מותר לו לגררם על הארץ. כתב המג"א דגדולים ביותר אסור לגרור על הארץ דפסיק רישא הוא דבודאי יעשה חריץ (ב) ואפילו מרוצף בקרקע של שיש אסור לגרור דגזרינן מרוצף אטו אינו מרוצף: (ה) לרביץ. להזות מים על קרקע הבית כדי שלא יעלה האבק דאע"ג דבהרבה כמה פעמים מתמלאים הגומות בעפר ובאבק אפ"ה מותר כיון דאינו מתכוין וגם לאו פסיק רישא הוא ואפילו בקרקע שאינה מרוצפת מותר [גמרא]:

א (א) דבר שאין מתכוין. זה לשון הרמב"ם דברים המותרין לעשותן בשבת ובשעת עשייתן אפשר שתעשה בגללן מלאכה אחרת ואפשר שלא תעשה אם לא נתכוין לאותה מלאכה מותר וכן כונת המחבר: (ב) פסיק רישא. פי' שבודאי תעשה מלאכה האחרת: (ג) הלכך. פי' כיון דדבר שאין מתכוין מותר הלכך גורר דאע"ג דבגירתו מצוי שיעשו חריצים בקרקע ואיכא בזה משום (א) חשש חופר דהוא תולדה דחורש אפ"ה לאו פסיק רישא הוא אפילו בקרקע שאינה מרוצפת דאפשר שפיר שלא תחרוץ בקרקע: